

ΣΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Μ. Παπαθανασίου, Ε. Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 1797/20

Αστυνομικός Διευθυντής Αμμοχώστου

Εναντίον

XXXXXXXXXXXX

Κατηγορούμενου

Ημερομηνία: 12.05.2020

Εμφανίσεις:

Για την κατηγορούσα αρχή: κα. Π. Πίτσιλλου (για ν' ακούσει απόφαση
ο κ. Α. Δημοσθένους)

Για τον κατηγορούμενο: κ. Γ. Μιντής

Κατηγορούμενος: παρών

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο κατηγορούμενος αντιμετωπίζει μία κατηγορία για την παραβίαση του Περί
Λοικοκάθαρσης Νόμου Κεφ.260 και των Κανονισμών που εκδόθηκαν με βάση αυτόν
(ΚΔΠ117/20).

Για την κατηγορούσα αρχή κατέθεσε ενώπιον του Δικαστηρίου ένας (1) μάρτυρας,
ενώ μετά την ενδιάμεση απόφαση του Δικαστηρίου για απόδειξη εκ πρώτης όψεως
υπόθεσης ο κατηγορούμενος κατέθεσε ενόρκως και δεν κάλεσε μάρτυρες
υπεράσπισης.

Μετά την ολοκλήρωση της ακροαματικής διαδικασίας, οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των
δύο πλευρών προέβησαν σε σύντομες προφορικές αγορεύσεις ενώπιον του
Δικαστηρίου. Δεν κρίνω σκόπιμο να επαναλάβω εδώ όσα ανέφεραν οι συνήγοροι με
τις αγορεύσεις τους και αρκούμαι εδώ να αναφέρω ότι έχω μελετήσει ενδελεχώς τις

θέσεις που προβλήθηκαν. Θα γίνει σημειώνω αναφορά σε συγκεκριμένα σημεία των αγορεύσεων κατωτέρω εφόσον τούτο κριθεί αναγκαίο.

Η μαρτυρία

Μ.Κ.1, XXXXXXXXXXXXXXXX

Υπηρετεί στον Αστυνομικό Σταθμό Δερύνειας και σχετικά με την παρούσα υπόθεση έδωσε την κατάθεση τεκμ. 1, το περιεχόμενο της οποίας υιοθετεί.

Ανέφερε δε πως όταν σταμάτησε τον κατηγορούμενο δεν είχε οποιαδήποτε βεβαίωση ή μήνυμα, έγκριση στο κινητό του.

Κατά την αντεξέταση του είπε ότι εκείνη την περίοδο, στις 25 του μήνα, ο κόσμος κυκλοφορούσε με τα έντυπα. Δεν θυμάται ακριβώς την ημερομηνία που εφαρμόστηκε το sms, αλλά ο κατηγορούμενος δεν είχε οτιδήποτε.

Ακολούθως είπε ότι ήταν μαζί του ακόμα ένας αστυνομικός, ανώτερος του, και ένας στρατιωτικός.

Σε υποβολή δε ότι ο κατηγορούμενος είχε το έντυπο Α το οποίο είναι αυτό που του υποδεικνύει, απάντησε ότι δεν του έδειξε κανένα έντυπο. Ισχυρίστηκε μόνο ότι θα πάει να δει τη φιλενάδα του.

Επίσης του υποβλήθηκε ότι του έδειξε το χαρτί αυτό και υπήρξε μια συζήτηση μεταξύ τους. Μόνο αυτό έγινε και μετά ο άλλος ο συνάδελφός του που ήταν μαζί του, του είπε «Φύε». Ούτε ότι θα καταγγεληθεί του είπε, ούτε ότι θα τον γράψει, ούτε ότι θα του δώσει εξώδικο. Ερωτήθηκε δε αν του έδωσε κάτι στο χέρι. Ο μάρτυρας έδωσε αρνητική απάντηση αναφέροντας ότι δεν υπήρχαν εξώδικα το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Συνέχισε δε λέγοντας ότι λέει ψέματα και κανένας δεν του είπε να φύγει. Πληροφορήθηκε ότι θα καταγγεληθεί. Προέβαλε έναν ισχυρισμό ότι θα πάει να δει τη φιλενάδα του και τον κατήγγειλε.

Στη συνέχεια ο μάρτυρας είπε ότι ο κατηγορούμενος του έδειξε την ταυτότητα του.

Σε άλλη υποβολή ότι ο κατηγορούμενος του είπε ότι έχει δική του δουλειά και ότι σχόλασε και θα πήγαινε στη φιλενάδα του στο Παραλίμνι με την οποία συζούσε και συζεί, έδωσε αρνητική απάντηση λέγοντας ότι δεν του ανέφερε ότι σχόλασε από τη δουλειά. Είπε ότι ήταν στο σπίτι του και αναχώρησε να πάει να δει τη φιλενάδα του.

Του τέθηκε ακόμη ότι δεν του είπε ότι θα καταγγεληθεί για το τάδε αδίκημα και θα πληρώσει τόσο ποσό αφού έτσι μπορεί να πήγαινε να το πληρώσει και δεν του είπε τίποτα απολύτως. Ο μάρτυρας είπε ότι πληροφορήθηκε ότι θα καταγγεληθεί. Επανέλαβε δε ότι τότε δεν υπήρχαν εξώδικα για το εν λόγω αδίκημα και ήταν απευθείας φάκελος για Δικαστήριο.

Κατηγορούμενος

Στην κυρίως εξέταση του είπε ότι έχει από το 2019 fast food στο Φρέναρος το «Κάπου εδώ γύρο», όπου εργάζεται έχει έναν - ενάμιση χρόνο. Είναι δικό του.

Στις 25 του μήνα ήταν στο μαγαζί με το προσωπικό του αυτοκίνητο και έκανε την προετοιμασία για την επομένη και μετά που τελείωσε έπιασε το αμάξι του το προσωπικό με το χαρτί κανονικά που δικαιούταν από τις 10:00 το πρωί μέχρι τις 23:00 το βράδυ και μετέβαινε στο Παραλίμνι όπου συγκατοικεί με τη φιλενάδα του, με την κοπέλα του, έχει δύο χρόνια. Όντως τον σταμάτησε η Αστυνομία στον δρόμο εκεί πριν τη CYTA. Δεν ξέρει διεύθυνση ακριβώς. Μεταξύ του «Κούπες του ψύλλου» και της CYTA. Του Αστυνομικού του επέδειξε την ταυτότητα του. Την ταυτότητα του την έπιασε ο στρατιωτικός που ήταν μαζί τους και είχε μια συζήτηση με τον Αστυνομικό. Του είπε συγκεκριμένα ότι «Απαγορεύεται να κυκλοφορείτε» και του απάντησε «Απαγορεύεται να επιστρέψω στη φιλενάδα μου που συζώ μετά την εργασία»; Συγκεκριμένα ο Αστυνομικός φώναξε τον ανώτερο του που ήταν εκεί και ο ανώτερός του είπε ότι πρέπει να προσέχουμε με την αρρώστια. Αυτός του είπε «Συμφωνώ, απλά είναι στην κοπέλα μου που μεταβαίνω, με την οποία συζώ». Η τελευταία απάντηση του Αστυνόμου ήταν «Να πάεις, απλά μην επιστρέψεις. Μείνε και να επιστρέψεις το πρωί στη δουλειά σου».

Στη συνέχεια κατέθεσε τη βεβαίωση που όπως ανέφερε είχε από τις 24 του Μάρτη που έγραψε ότι από τις 10:00 το πρωί μέχρι τις 23:00 το βράδυ μπορεί να διακινείται λόγω της δουλειάς του (τεκμ.2). Σπίτι, δουλειά και delivery. Το είχε κανονικά μαζί του

και το έδειξε του Αστυνομικού. Είχαν τη συζήτηση. Δεν του είπε ούτε ότι θα καταγγεληθεί, ούτε κάτι.

Ο αστυνομικός που κατέθεσε πριν ως μάρτυρας του είπε «Απαγορεύεται» και αυτός είπε «Απαγορεύεται να μεταβώ στη φιλενάδα μου με την οποία συζώ;» και συγκεκριμένα του είπε ότι θα προκαλέσουν και άλλα προβλήματα. Ήταν η αρχή 25 του Μάρτη. Υπάρχουν προβλήματα στην οικογένεια, στη σχέση. Ακόμα η νομοθεσία δεν ήταν ξεκάθαρη. Φώναξε τον Αστυνόμο που ήταν μαζί του και ο Αστυνόμος του είπε, όπως ξαναείπε, «Να μεταβείς στην οικία σου, αλλά μην επιστρέψεις απόψε Φρέναρος, να επιστρέψεις το πρωί για να πάεις στη δουλειά σου» και του είπε «Ευχαριστώ, καληνύχτα» και έφυγε. Δεν του είπε κανένας ότι θα καταγγεληθεί ή πόσο χρόνο έχει ή το ποσό ή τηλεφωνικώς ή γραπτά ή κάτι.

Στην αντεξέταση του υποβλήθηκε ότι το έντυπο που καταχώρησε πριν λίγο στο Δικαστήριο δεν το έδειξε στον Αστυνομικό που τον κατήγγειλε. Είπε ότι το κρατούσε μαζί του και την ταυτότητα και το έντυπο και συγκεκριμένα τα είχε δίπλα στη μαξιλάρα του αυτοκινήτου και κρατούσε και τα δύο μαζί μου.

Σε υποβολή ότι δεν το είχε δείξει και επίσης δεν του είπε ότι σχόλασε από τη δουλειά του εκείνη τη στιγμή που τον κατήγγειλε, απάντησε ότι η διαδικασία ήταν ότι σχόλασε από τη δουλειά και μετέβαινε στη φιλενάδα του με την οποία συζεί.

Στη συνέχεια ανέφερε πως δεν είναι αλήθεια ότι απλά του είπε «Θα πάω να δω τη φιλενάδα μου» και όταν αυτός του είπε «Θα καταγγεληθείς», απάντησε «Μεν με γράψεις». Αν ήξερε και γνώριζε ότι θα καταγγεληθεί φυσικά θα πήγαινε να πληρώσει τη διαδικασία με κάποιο τρόπο, το πρόστιμο ή κάτι. Είναι καθαρά άγνοια. Δεν του ανέφερε κάποιος καν ότι θα καταγγεληθεί, είτε γραπτά, είτε λεκτικά ή κάτι. Να έχει κάτι να ξέρει.

Τέλος, στην υποβολή ότι δεν λέει την αλήθεια και ότι αυτή η βεβαίωση που παρουσίασε στο Δικαστήριο ήταν δεύτερη σκέψη που έκανε και την ετοίμασε αργότερα όταν τον κατήγγειλε ο Αστυφύλακας, είπε ότι την έχει από τις 24 του Μάρτη που έκανε μαζί και του υπαλλήλου του που έχουν το αυτοκίνητο του delivery και το προσωπικό για να μεταβαίνουν στη δουλειά και έκαναν και οι δυο μαζί

σύμφωνα με τον νόμο για να μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους και delivery και προετοιμασίες το πρωί και το βράδυ όταν κλείνουν το μαγαζί.

Αξιολόγηση μαρτυρίας

Είχα την ευκαιρία μέσα από την ζωντανή ατμόσφαιρα της δίκης να παρακολουθήσω με ιδιαίτερη προσοχή τους μάρτυρες που κατέθεσαν ενώπιον του Δικαστηρίου και είμαι σε θέση να αξιολογήσω όλη την εν γένει συμπεριφορά τους στο εδώλιο του μάρτυρα. Αξιολογώ τη μαρτυρία τους με δείκτη μεταξύ άλλων την ύπαρξη προσωπικού συμφέροντος στην υπόθεση, της ευκαιρίας που είχαν να παρακολουθήσουν τα διαδραματισθέντα, την ακεραιότητα και ειλικρίνεια τους, τη μνήμη και τους λόγους που είχαν για να θυμούνται ή να πιστεύουν αυτά για τα οποία κατέθεταν, τη φυσικότητα, ευθύτητα και την αμεσότητα των απαντήσεων τους (βλ. **Ζαβρού ν. Χαραλάμπους** Ποιν. Έφ. 9163, ημερ. 24.9.97, **Αθανασίου ν. Κουνούνη** Ποιν. Έφ. 9041 ημερ. 29.5.97 και **Καρεκλά ν. Κλεάνθους** Ποιν. Έφ. 9161, ημερ. 24.5.97).

M.K.1, Αστ. XXXXXXXX

Ο μάρτυρας αυτός μου έχει κάνει καλή εντύπωση. Έχει δώσει άμεσες και σαφείς απαντήσεις στις ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν και κατέθεσε με φυσικότητα πείθοντας το Δικαστήριο ότι ακριβώς κατέθεσε τα πράγματα όπως εξελίχθηκαν στην πραγματικότητα. Ήταν θεωρώ ειλικρινής και είπε την αλήθεια. Παρεμβάλλω ότι το γεγονός ότι δεν θυμόταν πότε τέθηκαν σε εφαρμογή τα μηνύματα δεν έχει κάποια ουσιαστική σημασία, αφού η ουσία ακριβώς έγκειται στη θέση του ότι ο κατηγορούμενος δεν είχε οτιδήποτε (δικαιολογητικό για τη μετακίνηση του). Η μαρτυρία του συνεπώς γίνεται αποδεκτή.

Κατηγορούμενος

Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι αυτός είπε ψέματα και χωρίς κανένα ενδοιασμό απορρίπτω τη μαρτυρία του ως κατασκευασμένη.

Περαιτέρω αναφέρω ότι μέρος της μαρτυρίας του δεν μπορεί να γίνει ούτως ή άλλως αποδεκτό αφού δεν υποβλήθηκε στον MK1 για σχολιασμό, ενώ ακριβώς προκύπτει και αναξιοπιστία της υπεράσπισης ως εκ της μη προβολής καθαρών θέσεων εξ' αρχής ενώπιον του Δικαστηρίου.

Συγκεκριμένα:

Κατ' αρχήν εντύπωση προκαλεί η θέση του κατηγορούμενου ότι έδειξε το έντυπο τεκμ.2 και υπήρξε μια συζήτηση, χωρίς να αναφέρει ποτέ ποια ήταν αυτή η συζήτηση που αφορούσε το τεκμ.2 και τι του αναφέρθηκε ακριβώς από τον ΜΚ1 ή τον άλλο αστυνομικό για το περιεχόμενο του τεκμ.2. Η λογική υπαγορεύει ότι αν το έδειχνε ο αστυνομικός θα το σχολίαζε με αναφορά στην δικαιολογία που θα έδινε για την μετακίνηση του και το γεγονός ότι δεν λέει κάτι συγκεκριμένο απλά επιβεβαιώνει θεωρώ ότι ουδέποτε έδειξε οτιδήποτε στον ΜΚ1, ως ο τελευταίος δηλαδή έχει αναφέρει.

Παρεμβάλλω επίσης εδώ ότι στην δική του μαρτυρία ανέφερε γενικά ότι το είχε μαζί του και το έδειξε. Δεν έπεισε όμως για τούτο. Ας σημειωθεί ότι στην αντεξέταση του αν και του υποβλήθηκε ευθέως ότι δεν έδειξε τίποτε στον αστυνομικό αυτός δεν απάντησε το αντίθετο και ότι αυτός ανέφερε γενικά είναι ότι το είχε μαζί του.

Εν πάση περιπτώσει να σημειώσω πως η εκδοχή του ότι έδειξε το έντυπο δεν αντέχει ούτε στη βάση της λογικής. Αν είναι δυνατόν να το έδειχνε στον αστυνομικό και να του έλεγε ότι επιστρέφει από τη δουλειά και πάει στο σπίτι που διαμένει, το έντυπο να κάλυπτε τη μετακίνηση του και ο αστυνομικός παρά ταύτα να τον κατάγγελλε. Ας σημειωθεί επίσης εδώ ότι για την απάντηση του προς τον αστυνομικό «μεν με γράψεις», που επιβεβαιώνει ουσιαστικά την γνώση του ότι θα καταγγελλόταν και συνεπώς καταρρίπτει και τη θέση του πως ουδέποτε του αναφέρθηκε κάτι τέτοιο, ο ΜΚ1 δεν αμφισβητήθηκε.

Η όλη σύγχυση και η έλλειψη λογικής όμως στην εκδοχή του κατηγορούμενου, που συνηγορεί βέβαια υπέρ της διαπίστωσης ότι δεν είπε την αλήθεια, επιβεβαιώνεται και ως εκ της θέσης του ότι αν γνώριζε ότι θα καταγγελθεί θα πήγαινε να πληρώσει το πρόστιμο, είχε άγνοια και δεν του ανέφερε κάποιος ότι θα καταγγελθεί είτε λεκτικά ή κάτι για να ξέρει. Πως μπορεί όμως να γίνει πιστευτός ο κατηγορούμενος ότι είχε μαζί του το τεκμ.2 και τα έκανε ουσιαστικά όλα όπως έπρεπε όσον αφορά τη διακίνηση του, όταν την ίδια στιγμή λέει ουσιαστικά ότι αν του έλεγαν ότι θα πληρώσει πρόστιμο θα φρόντιζε να το διευθετήσει; Για ποιο πράγμα θα πλήρωνε, αν όχι για το αδίκημα που διέπραξε;

Από εκεί και πέρα αναφέρεται πως ο κατηγορούμενος στη δική του μαρτυρία πρόβαλε συγκεκριμένους ισχυρισμούς, οι οποίοι όμως δεν υποβλήθηκαν ποτέ στον ΜΚ1 για σχολιασμό. Για παράδειγμα:

- Ο κατηγορούμενος ισχυρίστηκε ότι την ταυτότητα του την έπιασε ο στρατιωτικός, ενώ ο ΜΚ1 δεν αμφισβητήθηκε ότι ο κατηγορούμενος υπέδειξε σε αυτόν την ταυτότητα του.
- Ουδέποτε υποβλήθηκε στον ΜΚ1 ότι αυτός του είπε «Απαγορεύεται να κυκλοφορείτε» και ο κατηγορούμενος απάντησε «Απαγορεύεται να επιστρέψω στη φιλενάδα μου που συζώ μετά την εργασία»; Ούτε ότι ο ΜΚ1 φώναξε τον ανώτερο του που ήταν εκεί και ο ανώτερός του είπε ότι πρέπει να προσέχουμε με την αρρώστια, ο κατηγορούμενος είπε «Συμφωνώ, απλά είναι στην κοπέλα μου που μεταβαίνω, με την οποία συζώ» και η τελευταία απάντηση του Αστυνομικού ήταν «Να πάεις, απλά μην επιστρέψεις. Μείνε και να επιστρέψεις το πρωί στη δουλειά σου». Παρεμβάλλω πως ο κατηγορούμενος εδώ μου έδωσε έντονα την εντύπωση ότι όσα ανέφερε αποτελούσαν εκ των υστέρων σκέψεις και προσαρμοσε ακριβώς τις απαντήσεις που υποτίθεται έδωσε στον αστυνομικό την ημέρα εκείνη αλλά και τις αναφορές υποτίθεται του ανώτερου αστυνομικού προκειμένου να συνάδουν με τη θέση που προώθησε και το τεκμ.2, το οποίο ούτε είχε μαζί του, ούτε παρουσίασε στον αστυνομικό και στο τέλος της ημέρας έχοντας υπόψη όλα τα πιο πάνω δεν γνωρίζουμε και πότε έχει ετοιμαστεί.
- Δεν υποβλήθηκε επίσης στον ΜΚ1 ούτε ότι ο κατηγορούμενος είπε ότι θα προκαλέσουν και άλλα προβλήματα, υπάρχουν προβλήματα στην οικογένεια, στη σχέση και ακόμα η νομοθεσία δεν ήταν ξεκάθαρη. Όλα αυτά εν πάση περιπτώσει θεωρώ πως αποτελούν εκ των υστέρων σκέψεις του κατηγορούμενου.

Στην υπόθεση **Tekinder Pal. v Δημοκρατίας** (2010) 2 ΑΑΔ 551, αναφέρθηκαν τα εξής:

*« Είναι γνωστή η νομική θεώρηση του θέματος. Η υπεράσπιση οφείλει να θέσει τα ζητήματα που έχει κατά νουν στους μάρτυρες κατηγορίας ώστε να έχουν τη δυνατότητα να απαντήσουν δεόντως. Ο κανόνας δεν διαφοροποιείται μεταξύ αστικών και ποινικών υποθέσεων. Η κλασική τοποθέτηση επί του θέματος αφορούσε το αστικό δίκαιο. Έτσι στην **Adidas Sportshunfabriken Adi Dassier KG v The Jonitexo Ltd (1087) 1 CLR 383**, λέχθηκε ακριβώς ότι στο επίκεντρο του αντιπαραθετικού συστήματος δικαιοσύνης, πρέπει να*

τίθεται η θέση της υπεράσπισης στους μάρτυρες του ενάγοντος, το δε Δικαστήριο στην απουσία ικανής δικαιολογίας ως προς το λόγο της παράλειψης, δικαιούται να αγνοήσει την μονομερώς τεθείσα εκδοχή που προέρχεται από τον ένα και μόνο των διαδίκων. Το πώς θα ενεργήσει το Δικαστήριο εξαρτάται βεβαίως και από το ουσιώδες ή μη του παραλειφθέντος ισχυρισμού. Σχετική είναι και η υπόθεση **Βάσος Τάκη ν Δημοκρατίας (2009) 2 ΑΑΔ 599**.

Σημαντική στο θέμα ήταν η προβληθείσα υπεράσπιση περί κακοποίησης του εφεσείου. Η θέση αυτή προβλήθηκε όμως για πρώτη φορά κατά την αντεξέταση του εφεσείου στις 18.9.09, ενώ κατά τη συνέχιση της κυρίως εξέτασης του Δαμιανού Χατζηχριστοφή, ΜΚ5 στις 27.3.2009, μετά το πέρας της διαδικασίας της δίκης εντός δίκης, η ανακριτική κατάθεση του εφεσείου κατατέθηκε ως Τεκμήριο 6, χωρίς καμιά ένσταση, στη δε συνοπτική αντεξέταση του, ουδέν τέθηκε από την υπεράσπιση. Ορθά επομένως το Κακουργιοδικείο αναφέρθηκε στο σημείο αυτό ως πλήττον την αξιοπιστία της γενικότερης εκδοχής των εφεσειόντων.»

Εφαρμόζοντας συνεπώς την πιο πάνω αρχή και στη δική μας περίπτωση, κρίνω ακριβώς ότι η εκ των υστέρων προβολή των πιο πάνω ουσιωδών ισχυρισμών, δεν είναι αποδεκτή. Συνεπώς η σχετική μαρτυρία που αφορά τα πιο πάνω σημεία, ούτως ή άλλως δεν θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή, ενώ περαιτέρω κρίνω ότι η αξιοπιστία της γενικότερης εκδοχής της Υπεράσπισης έχει πληγεί ανεπανόρθωτα, ακριβώς με την μη προβολή εξ' αρχής καθαρών θέσεων ενώπιον του Δικαστηρίου.

Παραπέμπω επίσης σχετικά στο σύγγραμμα των Τάκη Ηλιάδη και Νικόλα Σάντη «**Το Δίκαιο της Απόδειξης**», Β' Έκδοση, σελίδες 720 – 723.»

Τέλος, ανεξάρτητα των ανωτέρω, θα αναφέρω εδώ και το εξής. Ο κατηγορούμενος δεν παρουσίασε κανένα στοιχείο για να πείσει ότι τα τελευταία 2 χρόνια διαμένει με τη φιλενάδα του όπως ισχυρίστηκε. Θεωρώ πως αν πρόβαλλε «καθαρούς» και γνήσιους ισχυρισμούς θα παρουσίαζε στοιχεία για να αποδείξει αυτό το πράγμα και το γεγονός ότι δεν το έκανε επιβεβαιώνει ότι εκείνο το βράδι απλά αποφάσισε και πήγε να δει τη φιλενάδα του, όπως δηλαδή ανέφερε στον ΜΚ1 όταν τον σταμάτησε για έλεγχο.

Εν κατακλείδι απορρίπτω την εκδοχή του ως παντελώς αναξιόπιστη.

Ευρήματα

Με βάση την αξιολόγηση πιο πάνω τα ευρήματα του Δικαστηρίου είναι τα εξής:

Στις 25/03/20, κατόπιν ελέγχου που έγινε από την αστυνομία, διαπιστώθηκε ότι ο κατηγορούμενος, ο οποίος οδηγούσε το αυτοκίνητο με αρ. εγγραφής ΧΧΧΧΧΧ στην οδό Ελευθερίας στη Δερύνεια, δεν είχε στην κατοχή του κατάλληλη βεβαίωση μετακίνησης και παραβίασε το διάταγμα του περί Λοιμοκάθαρσης Νόμου. Ο ΜΚ1, αστυφύλακας, πληροφόρησε τον κατηγορούμενο για το αδίκημα που διέπραττε και του επέστησε την προσοχή του στο Νόμο και αυτός απάντησε «Έν να πάω να δω τη φιλενάδα μου». Ακολούθως τον πληροφόρησε ότι θα καταγγεληθεί και του επέστησε εκ νέου την προσοχή του στο Νόμο και αυτός απάντησε «Μεν με γράψεις».

Νομική Πτυχή

Το άρθρο 7 του περί Λοιμοκάθαρσης Νόμου, Κεφ.260, κατά τον ουσιώδη χρόνο προνοούσε τα εξής:

«7. Πρόσωπο το οποίο παραβαίνει οποιοδήποτε από τους Κανονισμούς που εκδίδονται βάσει του Νόμου αυτού είναι ένοχο αδικήματος και υπόκειται μετά από καταδίκη σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες ή σε πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις τετρακόσιες πενήντα λίρες ή και στις δύο αυτές ποινές της φυλάκισης και του προστίμου.»

Στις 23/03/20, ο Υπουργός Υγείας ασκώντας τις εξουσίες που παρέχονται σ' αυτόν από τον ίδιο νόμο πιο πάνω εξέδωσε κανονισμούς ήτοι την Κ.Δ.Π.117/20. Με βάση αυτούς δε :

« 1. Το παρόν Διάταγμα θα αναφέρεται ως το περί Λοιμοκαθάρσεως (Καθορισμός Μέτρων για τίτλος. Παρεμπόδιση της Εξάπλωσης του Κορωνοϊού COVID-19 Διάταγμα (Αρ. 9) του 2020.

2. Επειδή, η προστασία της δημόσιας υγείας και το σύστημα υγειονομικής περίθαλψης αποτελούν ευθύνη της Δημοκρατίας και με σκοπό τον περιορισμό της εξάπλωσης της ασθένειας του Κορωνοϊού COVID-19, την προστασία της δημόσιας υγείας, αλλά και την αποτροπή πιθανής κατάρρευσης του συστήματος υγείας από τυχόν διασπορά του ιού, λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις σε ανθρώπινο δυναμικό και υλικοτεχνικές υποδομές που θα είναι αναγκαίες για τυχόν αντιμετώπιση της ραγδαίας εξάπλωσης του ιού και επειδή

καθίσταται επιβεβλημένη η λήψη πρόσθετων αναγκαίων μέτρων, πέραν των Κανονισμών που είχαν εκδοθεί με το περί Λοιμοκαθάρσεως (Καθορισμός Μέτρων για Παρεμπόδιση της Εξάπλωσης του Κορωνοϊού COVID - 19, Διάταγμα (Αρ. 8) του 2020 - Κ.Δ.Π. 116/2020, και χωρίς επηρεασμό των Κανονισμών εκείνων· και επειδή με Γνωστοποίηση που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας κατόπιν εξουσιοδότησης του Υπουργικού Συμβουλίου ο Υπουργός Υγείας κήρυξε ως μολυσμένες Τοπικές Περιοχές με τον κορωνοϊό COVID-19 δυνάμει του Άρθρου 4 του περί Λοιμοκαθάρσεως Νόμου Κεφ. 260 τις Επαρχίες Λευκωσίας, Λεμεσού, Λάρνακα, Αμμοχώστου και Πάφου, εκδίδονται οι ακόλουθοι Κανονισμοί:

(α) Απαγορεύονται οι αχρείαστες μετακινήσεις από τις 6.00 μ.μ. της 24ης Μαρτίου 2020 μέχρι τις 06.00 π.μ. της 13ης Απριλίου 2020, εξαιρουμένων των ακόλουθων περιπτώσεων:

- (i) Μετάβαση από και προς τους χώρους εργασίας, καθώς και για σκοπούς εργασίας,
- (ii) απόλυτα αναγκαίες επισκέψεις σε κρατικές υπηρεσίες, υπηρεσίες του ευρύτερου δημόσιου τομέα και της τοπικής αυτοδιοίκησης και μετακινήσεις για αγορά ή προμήθεια αγαθών/υπηρεσιών πρώτης ανάγκης από και προς επιχειρήσεις/ υπηρεσίες, των οποίων η λειτουργία δεν έχει ανασταλεί και εφόσον είναι αδύνατη η παράδοση τους,
- (iii) επίσκεψη σε ιατρό ή για αιμοδοσία ή μετάβαση σε φαρμακείο,
- (iv) μετάβαση σε τράπεζα, στο μέτρο που δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική συναλλαγή,
- (v) διακίνηση για παροχή βοήθειας σε συγγενικά πρόσωπα και/ή συμπολίτες μας που αδυνατούν να αυτοεξυπηρετηθούν ή σε ομάδες που οφείλουν να αυτοπροστατευθούν ή ευρίσκονται σε αυτοπεριορισμό ή/και σε χώρους υποχρεωτικού περιορισμού (καραντίνα),
- (vi) συγγενείς πρώτου και δεύτερου βαθμού που μεταβαίνουν σε τελετές, όπως κηδείες, γάμους και βαφτίσεις και δεν υπερβαίνουν τον αριθμό των 10 προσώπων.
- (vii) μετακινήσεις για σωματική άσκηση ή για τις ανάγκες κατοικίδιου ζώου, εφόσον δεν υπερβαίνουν τα δύο άτομα και περιορίζονται σε γειτνιάζουσες με την κατοικία τους περιοχές:

Νοείται ότι, θα πρέπει όλα τα πρόσωπα των οποίων η διακίνηση επιτρέπεται ως ανωτέρω, να φέρουν μαζί τους δελτίο ταυτότητας ή διαβατήριό με πρόσθετο αποδεικτικό στοιχείο, όταν αυτό ζητηθεί από τις αρμόδιες αρχές.

..... »

(η υπογράμμιση είναι του Δικαστηρίου).

Το πρόσθετο αποδεικτικό στοιχείο αφορά βεβαίως το κατάλληλο έντυπο μετακίνησης που θα έπρεπε να έχουν στην κατοχή τους οι πολίτες για να δικαιολογήσουν την μετακίνηση τους.

Συμπέρασμα- Κατάληξη

Είναι σαφές ότι το αδίκημα έχει διαπραχθεί. Δεν διαφεύγει βεβαίως ότι ο κατηγορούμενος υπέδειξε την ταυτότητα του παρά την αντίθετη αναφορά στις λεπτομέρειες αδικήματος, όμως η ουσία της κατηγορίας και τούτο είναι ξεκάθαρο είναι πως δεν είχε μαζί του το κατάλληλο αποδεικτικό στοιχείο ή και την κατάλληλη βεβαίωση μετακίνησης και στο τέλος της ημέρας με βάση όσα αναφέρθηκαν ότι η μετακίνηση του ήταν αχρείαστη και έγινε κατά παράβαση της ως άνω αναφερόμενης νομοθεσίας και ή κανονισμού.

Συνεπώς ο κατηγορούμενος κρίνεται ένοχος στην 1^η κατηγορία που αντιμετωπίζει.

(Υπ.)

Μ. Παπαθανασίου, Ε.Δ.

Πιστόν Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής